

บทที่ 3 วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้เตรียมเลดติตาเนต ($PbTiO_3$) โดยวิธีการ Sinter ที่อุณหภูมิสูงโดยเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนการผสมสาร แร่ต้นในการขึ้นรูปและเวลาเผาแช่ (Soaking) ให้สารสุกตัว เมื่อเตรียมสารได้แล้วก็นำไปเอกซ์เรย์เทียบกับค่ามาตรฐาน และนำมาสร้าง contact เพื่อวัดค่าความจุไฟฟ้าที่อุณหภูมิและความถี่ต่าง ๆ แล้วสามารถคำนวณหาค่าคงที่ไดโพลีเลคตริกได้

ดังนั้นในการวิจัยนี้จึงใช้วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการทดลองดังต่อไปนี้

3.1 สารเคมีที่ใช้ทดลอง

3.1.1 ตะกั่วออกไซด์ (PbO Lead Oxide extra pure) ผลิตโดยบริษัท E. Merck มวล 223.20 g/mol

3.1.2 ติตาเนียมออกไซด์ (TiO_2) ความบริสุทธิ์ > 99 % ผลิตโดยบริษัท Fluka Switzerland มวลโมเลกุล 79.90 g/mol

3.1.3 กาวเงิน (Silver paste)

3.1.4 น้ำมันซิลิโคน (Silicone oil)

3.1.5 น้ำกลั่น

3.1.6 อลูมิน่า (Al_2O_3)

3.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

3.2.1 เครื่องชั่งอย่างละเอียด (sartorius) ซึ่งความคุมการทำงานด้วยระบบวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ใช้ซึ่งมวลในช่วง 0-160 กรัม และซึ่งได้ละเอียดถึง 0.0001 กรัม

3.2.2 แม่พิมพ์ (punch and die) ใช้ในการอัดสาร ดังรูปที่ 3.1

3.2.3 เครื่องอัดระบบไฮดรอลิค (compressive strength) สามารถอัดด้วยแรงดันสูงสุด 5 ตัน ดังรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.1 แสดงแม่พิมพ์และสารตัวอย่าง (Sample)

รูปที่ 3.2 แสดงเครื่องอัดระบบไฮดรอลิก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

- 3.2.4 เครื่องผสมสาร (Rolling) ใช้ผสมสารให้เข้ากัน
- 3.2.5 ครกบด
- 3.2.6 เตาเผาไฟฟ้าควบคุมอุณหภูมิโดยผ่านกระแสไฟฟ้าเข้าขดลวด ใช้เผาแคลไซต์ (Calcine) และอบสารหลักทากาวเงินเพื่อทำ contact ดังรูปที่ 3.3.

รูปที่ 3.3 แสดงเตาเผาไฟฟ้า

3.2.7 Thermocouple และ Temperature indicators ใช้สำหรับวัดอุณหภูมิในเตาเผา สามารถวัดอุณหภูมิได้ถึง 1600°C

3.2.8 ตู้อบไฟฟ้า ใช้สำหรับอบสารให้แห้ง

3.2.9 เทอร์โมมิเตอร์ ขนาด $0 - 400^{\circ}\text{C}$ ใช้วัดอุณหภูมิของ Sample ใน Silicone oil

3.2.10 SANWA multimeter YX-360 TR

3.2.11 เวอร์เนียวัดได้ละเอียด 0.001 เซนติเมตร

3.2.12 บีกเกอร์ขนาดต่าง ๆ ข้อนตักสาร รวมทั้งหลอดทดลองขนาดต่าง ๆ

3.2.13 เครื่อง x-ray diffractometer

3.2.14 กระจกทราย เบอร์ 280 และ 400

3.2.15 Regulated H.V. power supply รุ่น VR-500

3.2.16 เครื่องกำเนิดความถี่ (Function generator) ซึ่งให้ความถี่ในช่วง
0 - 1.0 MHz. model GAG-808B

3.2.17 ตัวเก็บประจุแบบ Silver mica และแบบ ceramics ใช้สำหรับเป็น
ตัวเก็บประจุอ้างอิง

3.2.18 ตัวเก็บประจุที่เปลี่ยนค่าได้ (Variable Capacitor)

3.2.19 ตัวความต้านทานขนาดต่าง ๆ (1 K -20 M)

3.2.20 Capacitance meter รุ่น DM-870 ใช้สำหรับวัดค่าความจุไฟฟ้า

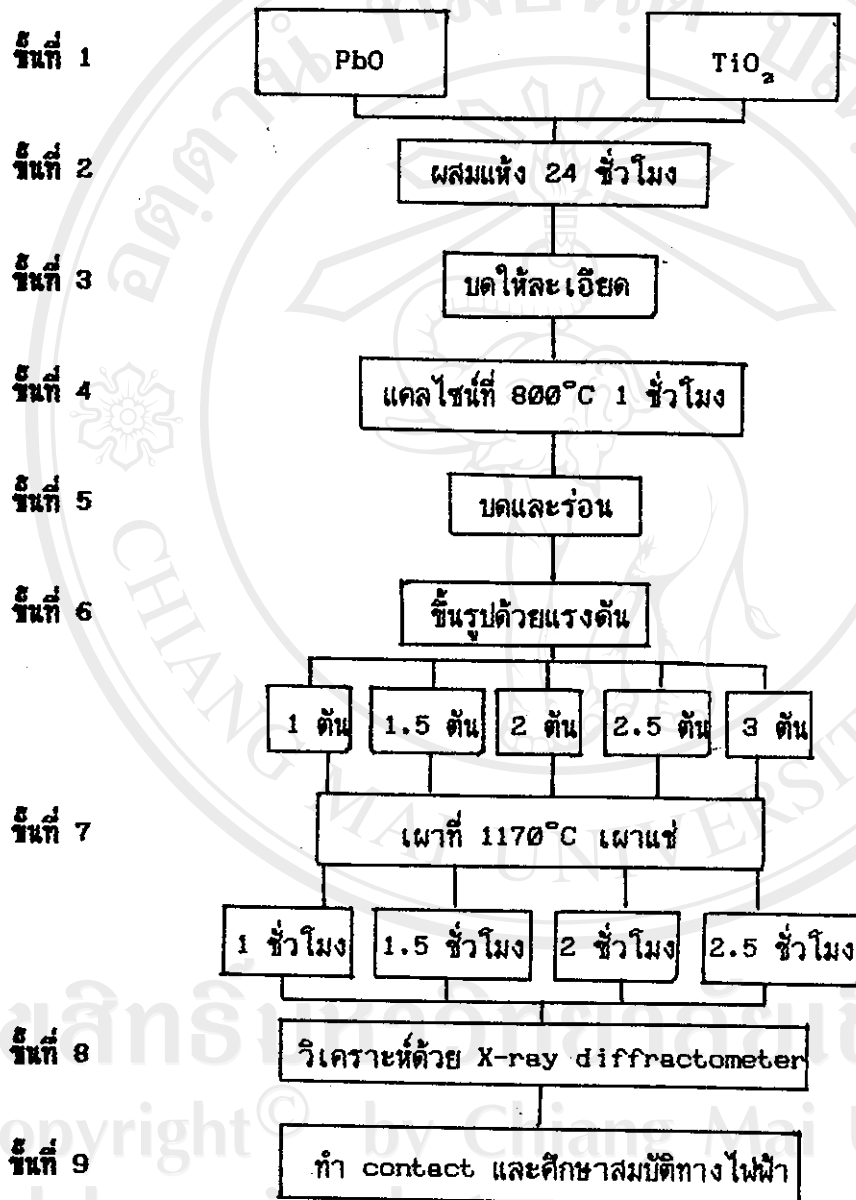
3.2.21 Oscilloscope Model OS-620

3.3 วิธีการทดลอง

ตอนที่ 1

3.3.1 การเตรียมสารตัวอย่าง ขั้นตอนการเตรียมเป็นดัง diagram

ขั้นตอนในการเตรียมสารตัวอย่าง

อธิบายเพิ่มเติมจาก diagram

ขั้นที่ 1 การเตรียมเลดทิตาเนต ($PbTiO_3$) ได้จากการผสมเลดออกไซด์ (PbO) กับทิตาเนียมออกไซด์ (TiO_2) ในอัตราส่วนหลายอัตราส่วน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงอัตราส่วนการผสมสารในการทดลอง

ชุดที่	PbO (mole %)	TiO ₂ (mole %)
1	1	1
2	9	10
3	10	9
4	8	10
5	10	8
6	7	10
7	10	7

ขั้นที่ 2 การผสมแบบบดแห้ง ทำให้เนื้อสารผสมกันได้ดีโดยใช้เครื่องมือ Rolling เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

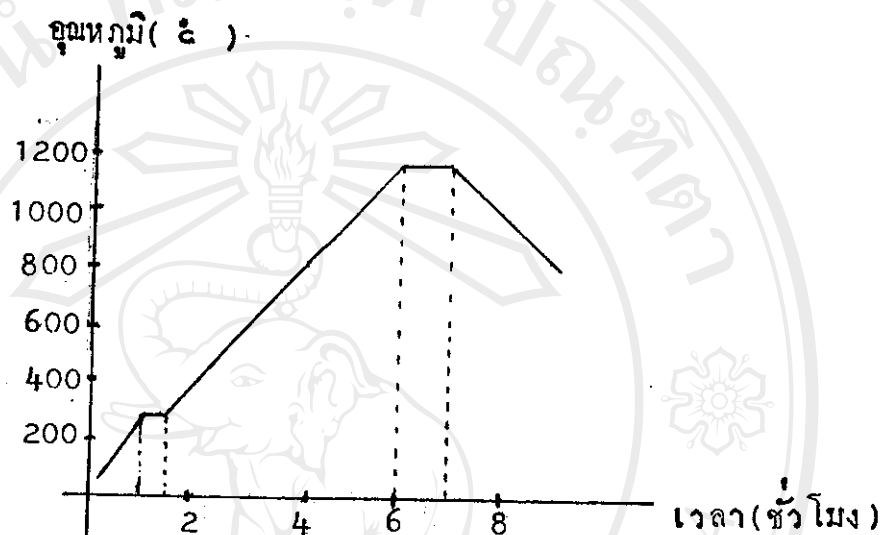
ขั้นที่ 3 นำสารมาบดให้ละเอียด แล้วร่อนด้วยตะแกรงขนาด 100 Mesh

ขั้นที่ 4 เเผาแคลไซน์ที่ 800 องศาเซลเซียส เเผาซ้ำไว้ 1 ชั่วโมง ในการทดลองนี้ใช้รูปก่อนการเผาแคลไซน์ ขนาดของสารตัวอย่าง โดยมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2.62 เซนติเมตร หน้าประมาณ 4 มิลลิเมตร แรงดันขึ้นรูป 5 ตัน

ขั้นที่ 5 นำมาบดให้ละเอียด และร่อนด้วยตะแกรงร่อนขนาด 100 Mesh

ขั้นที่ 6 ขึ้นรูปสารตัวอย่าง โดยใช้แม่พิมพ์อัดด้วยเครื่องอัดไฮโดรลิก ด้วยแรงดัน 1, 1.5, 2, 2.5 และ 3 ตัน

ขั้นที่ 7 การเผาใช้เตาเผาไฟฟ้า เเผาที่ 1170 องศาเซลเซียส แล้วเผาซ้ำไว้ด้วยเวลาต่างกัน 4 ชุดคือ 1, 1.5, 2 และ 2.5 ชั่วโมง มีการควบคุมอุณหภูมิ ดังรูปที่ 3.4

รูปที่ 3.4 แสดงการควบคุมความถี่ในการเผาผลาญตัวอย่าง

หนึ่งในการเตรียมสารก่อนเผาจะต้องใช้ถ้วยเซรามิกส์ครอบสารตัวอย่างไว้ เพื่อป้องกันการระเหยออกไปของตะกั่ว

ขั้นที่ 8 นำสารตัวอย่างบางส่วนมาหั่นละเอียด เพื่อนำไปวิเคราะห์ด้วย x-ray diffractometer จะได้ diffraction pattern นำไปคำนวณหาค่า d-spacing โดยใช้ Bragg's law คือ

$$2d \sin \theta = \lambda \quad (3.1)$$

หรือ

$$d = \lambda / (2 \sin \theta)$$

เมื่อ λ คือความยาวคลื่นของ x-ray จากเป้าหมายแดงมีค่าเท่ากับ $1.5405 \text{ \AA}$

d คือ ค่า d-spacing

θ คือ diffraction angle

จากนั้นเปรียบเทียบค่า d-spacing จากที่คำนวณได้กับค่าจาก A.S.T.M.

ขั้นที่ 9 การทำ Contact จะต้องขีดสารตัวอย่างด้วยกระดาษทรายเบอร์ 280 และ 400 ทำความสะอาดด้วยน้ำกลั่น นำไปอบให้แห้ง จากนั้นใช้กาวเงิน (Silver paste) ทาให้ทั่วผิวทั้งสองหน้า ระวังไม่ให้เบื้อนของสารตัวอย่าง ถ้าสารตัวอย่าง มีกาวเงินเบื้อนขอบ กำจัดออกโดยใช้กระดาษทรายขัดออกจนหมด หลังจากทากาวเงินแล้วนำไปอบให้แห้ง ที่อุณหภูมิ ประมาณ 130 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที นำไปเผาที่ 800 องศาเซลเซียส เป็น เวลา 5 นาที จากนั้นนำไปศึกษาสมบัติทางไฟฟ้า

3.3.2 การศึกษาสมบัติทางไฟฟ้าของเลดตีตาเนต

3.3.2.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าคงที่ไดอิเล็กตริก (Dielectric constant) ของ $PbTiO_3$ กับอุณหภูมิ

การศึกษาทำโดยนำสารตัวอย่าง $PbTiO_3$ มาทำเป็นตัวเก็บประจุ แล้ว วัดค่าความจุของตัวเก็บประจุนั้นตัวอย่างที่อุณหภูมิต่าง ๆ จะใช้วิธีวัดในน้ำมันซิลิโคน (Silicone oil) ในช่วงอุณหภูมิ 40-200 องศาเซลเซียส ซึ่งสามารถหาค่าคงที่ไดอิเล็กตริกของตัว เก็บประจุจากความสัมพันธ์

$$\epsilon_r = C_{xx} / \epsilon_0 A \quad (3.2)$$

เมื่อ ϵ_r = ค่าคงที่ไดอิเล็กตริก ของ $PbTiO_3$

C_{xx} = ความจุไฟฟ้าของตัวเก็บประจุ $PbTiO_3$

ϵ_0 = ค่าคงที่ไดอิเล็กตริกของสุญญากาศ
= (0.0885 pF/cm)

A = พื้นที่หน้าตัดของสารตัวอย่าง

l = ความหนาของสารตัวอย่าง

เนื่องจากในช่วงอุณหภูมิ 40-200°C ค่าคงที่ไดอิเล็กตริก มีค่าไม่เปลี่ยนแปลง จึงขยายช่วงอุณหภูมิของการทดลองออกไปถึง 670°C แต่หลังจากอุณหภูมิ 250 องศาเซลเซียส น้ำมันซิลิโคนจะเดือด และระเหยแห้งไป ดังนั้น เมื่อต้องการวัดค่าความจุที่ อุณหภูมิสูงกว่า 250 องศาเซลเซียส จึงต้องนำสารตัวอย่างเข้าเตาเผาไฟฟ้า ดังรูปที่ 3.5 และ 3.6

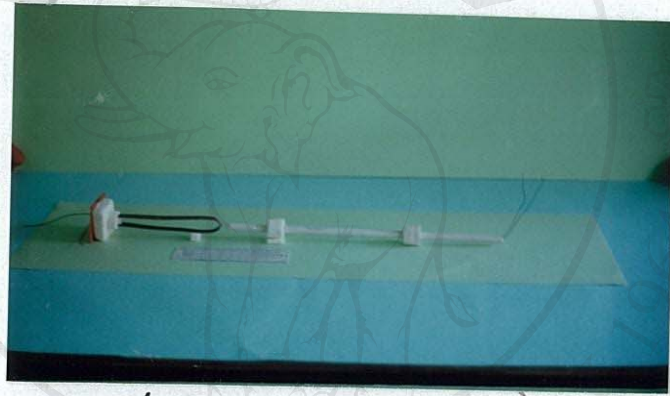
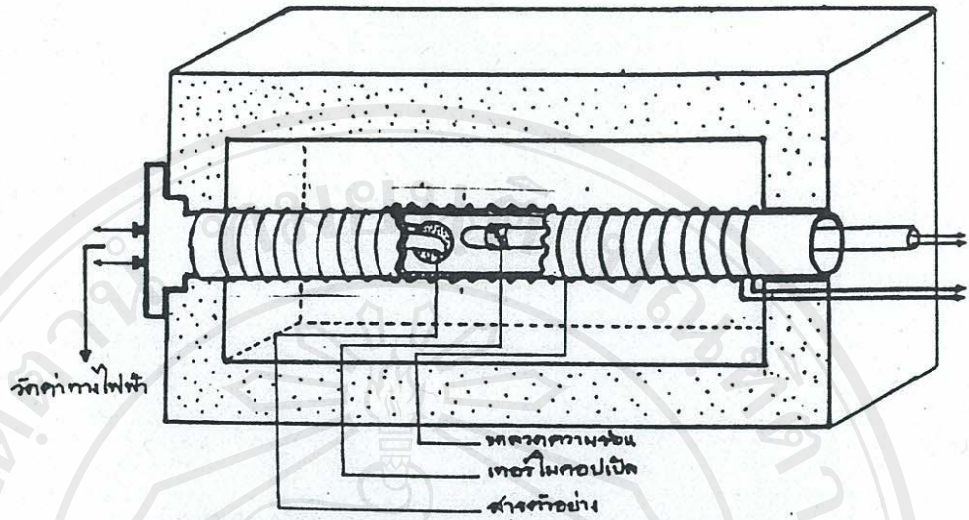

รูปที่ 3.5 แสดงอุปกรณ์ที่ใช้วัดค่าความจุไฟฟ้า โดยใช้เตาเผาไฟฟ้า

จากรูปที่ 3.5

1. อุปกรณ์ควบคุมเตาไฟฟ้า
2. Thermocouple
3. Voltmeter
4. Ammeter
5. Capacitance meter
6. แหล่งจ่ายกำลังไฟฟ้า (Power Supply)

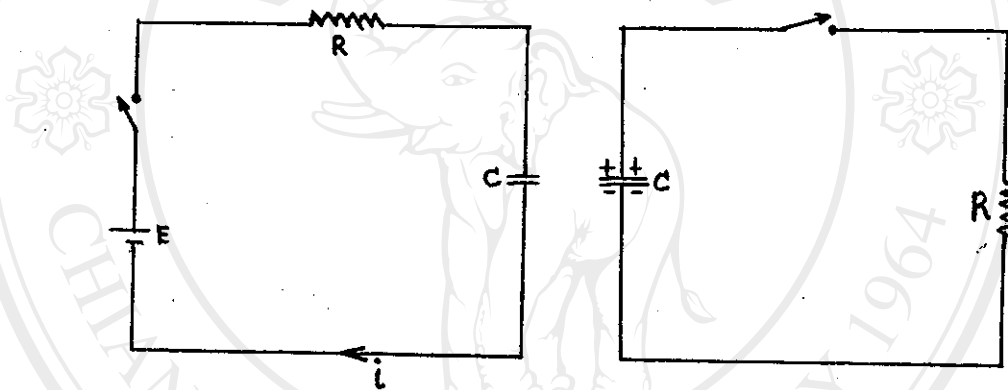
รูปที่ 3.6 แสดงอุปกรณ์ภายในเตาเผาไฟฟ้า และตำแหน่งของสารตัวอย่างที่จะวัดค่าความจุไฟฟ้า

อนึ่ง นอกจากจะวัดค่าความจุไฟฟ้าที่อุณหภูมิต่าง ๆ ในช่วง 40-670 องศาเซลเซียสแล้ว ยังมีการวัดค่าของกระแสไฟฟ้าและความต่างศักย์ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ด้วย เพื่อจะศึกษาความสัมพันธ์ของความต้านทานที่อุณหภูมิต่าง ๆ ด้วย

3.3.2.2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าคงที่ไดอิเล็กตริก ของ PBT10₂ กับความถี่

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าไดอิเล็กตริกของ PBT10₂ กับความถี่ที่อุณหภูมิ 27 องศาเซลเซียส ในช่วงความถี่ 100 เฮิรตซ์ ถึง 100000 เฮิรตซ์ โดยใช้แหล่งกำเนิดสัญญาณ จาก Function generator Model GAG-808B แล้วนำมาต่อเข้ากับวงจร ดังแสดงในรูปที่ 3.10

การหาค่าความจุโดยวิธีนี้ อาศัยหลักการเมื่อต่อตัวเก็บประจุเข้ากับแหล่งจ่ายไฟจะมีประจุเคลื่อนที่จากแหล่งจ่ายกระแสไปเก็บในตัวเก็บประจุ เรียกว่า การอัดประจุ ในทางตรงกันข้ามถ้าในตัวเก็บประจุที่มีประจุอยู่แล้วไปต่อเข้ากับตัวความต้านทาน ก็จะมีประจุเคลื่อนที่ออกจากตัวเก็บประจุ เรียกว่าการคายประจุ สำหรับอัตราการเคลื่อนที่ของประจุเข้า-ออก จากตัวเก็บประจุ จะขึ้นอยู่กับค่าความจุและความต้านทานที่ต่อในวงจร

รูปที่ 3.7.1, 3.7.2 แสดงวงจรอัด-คายประจุของตัวเก็บประจุ

จากรูปที่ 3.7.1 เมื่อปิดวงจรจะมีกระแสไฟฟ้า i ไหลผ่านความต้านทาน R ไปสะสมเป็นประจุไฟฟ้า q ในตัวเก็บประจุ ซึ่งมีค่าความจุ c ในเวลา t

จากกฎของเคอร์ชอฟฟ์

$$E - iR - q/c = 0 \quad (3.3)$$

สมการที่ (3.3) นี้สามารถหาค่าประจุ ณ เวลา t ใด ๆ ได้ เมื่อกำหนดให้

$$q = 0 \text{ ที่เวลา } t = 0 \text{ จะได้}$$

$$q = q_0(1 - e^{-t/\tau}) \quad (3.4)$$

จากรูปที่ 3.7.2 นำตัวเก็บประจุที่มีประจุอยู่จำนวนหนึ่งต่อเข้ากับความต้านทาน เมื่อปิดวงจรจะมีกระแสไหลผ่านความต้านทาน R เรียกววงจรนี้ว่า วงจรคายประจุ

จากกฎของเคอร์ชอฟฟ์

$$iR + q/c = 0 \quad (3.5)$$

จากสมการให้ $q = q_0$ ที่เวลา $t = 0$ จะสามารถหาค่าของประจุ ณ เวลา t ใด ๆ ได้ตามสมการ

$$q = q_0 e^{-t/RC} \quad (3.6)$$

จากสมการที่ (3.6) จะเห็นว่า ประจุลดลงตามเวลา

$$\text{เมื่อเวลาผ่านไป } t = RC \quad (3.7)$$

สมการที่ (3.7) เรียกว่าค่าคงที่เวลา (RC-time constant)

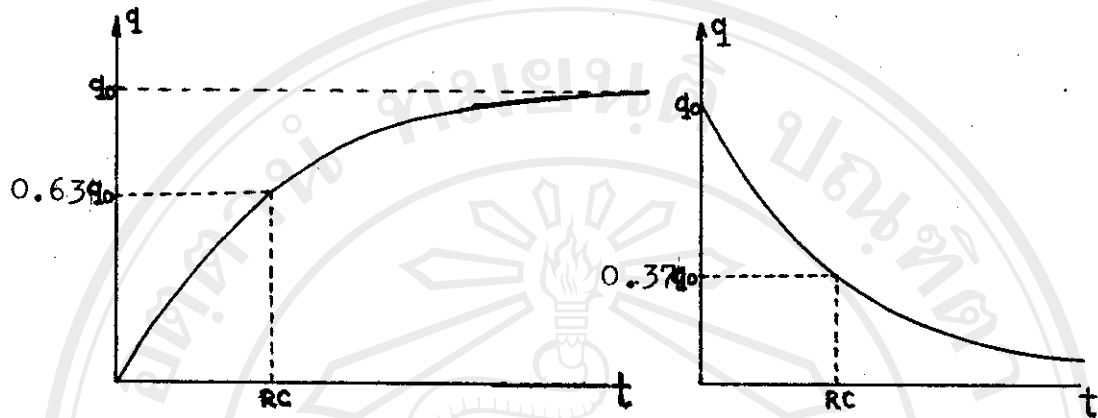
แทนค่าสมการที่ (3.7) ในสมการที่ (3.4) และ (3.6) จะได้

$$q = q_0 (1 - (1/e)) = 0.63 q_0 \quad (3.8)$$

และ

$$q = q_0 (1/e) = 0.37 q_0 \quad (3.9)$$

จากสมการที่ (3.8) และ (3.9) สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประจุกับเวลา ดังแสดงในรูปที่ 3.9.1, 3.9.2

รูปที่ 3.8.1, 3.8.2 กราฟแสดงการอัด-คายประจุ

จากสมการนิยามความจุ $c = q/v$ จะเขียนสมการที่ (3.4) และ (3.6) ใหม่

$$V = V_0 (1 - e^{-t/RC}) \quad (3.10)$$

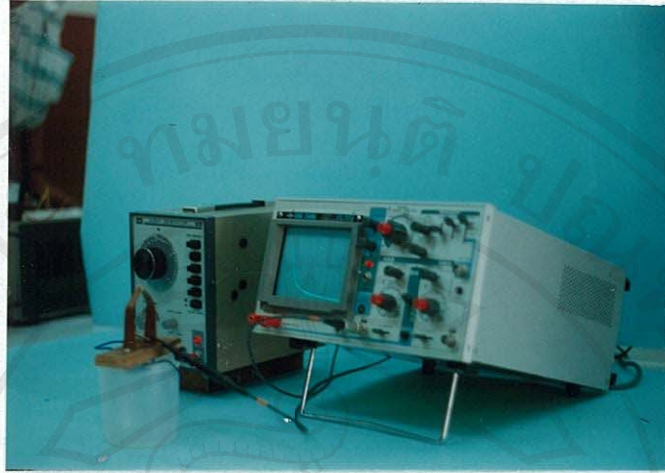
และ
$$V = V_0 (e^{-t/RC}) \quad (3.11)$$

เมื่อ $V =$ ความต่างศักย์คร่อมตัวเก็บประจุขณะใด ๆ

$V_0 =$ ความต่างศักย์สูงสุดคร่อมตัวเก็บประจุ

สมการที่ (3.10), (3.11) เป็นสมการที่ใช้อธิบายการอัดประจุ และคายประจุของตัวเก็บประจุ

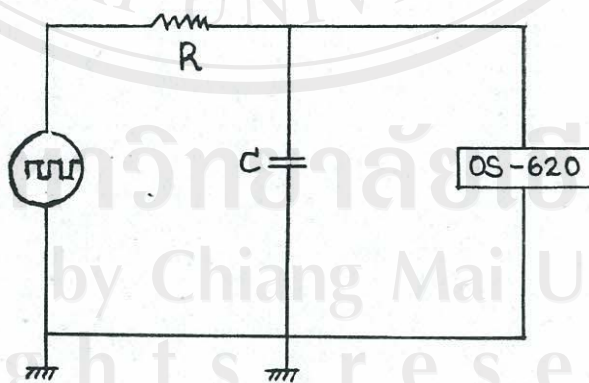
ในการทดลองเพื่อหาค่าความจุที่ความถี่ต่าง ๆ นี้ จะมีอุปกรณ์ดังแสดงในรูปที่ 3.9

รูปที่ 3.9 แสดงอุปกรณ์การวัดค่าความจุที่ความถี่ต่าง ๆ

1. Generator 0-1 MHz
2. Oscilloscope Model OS-620
3. ตัวเก็บประจุมาตรฐานค่าต่าง ๆ (300 pF - 6,000 pF)
4. ความต้านทานค่าต่าง ๆ (10Ω - $100\text{ k}\Omega$)

วงจรที่ใช้ทดลองเป็นดังรูปที่ 3.10

รูปที่ 3.10 แสดงวงจรการวัดค่าความจุที่ความถี่ต่าง ๆ

ในการทดลองนั้น แหล่งกำเนิดคลื่นจะให้คลื่นด้วยความถี่ค่าต่าง ๆ ผ่านความต้านทานที่เหมาะสม แล้วผ่านสารตัวอย่าง เมื่อใช้ Oscilloscope จับพร้อมสารตัวอย่าง ปรับสเกลให้เหมาะสมจะได้กราฟเช่นเดียวกับรูปที่ 3.8.2 ซึ่งสามารถหาค่า ϵ ที่ $0.37 V_0$ และจากความสัมพันธ์ดังสมการที่ (3.7) จะสามารถหาค่าความจุ (C) ได้

เมื่อทราบค่าความจุแล้ว ก็สามารถหาค่าคงที่ไดอิเล็กตริกได้โดยอาศัยความสัมพันธ์ดังสมการที่ (3.2)

อเนิงค่าความต้านทานจากสมการที่ (3.7) นั้น ต้องคำนึงถึงความต้านทานของ Oscilloscope ที่ความถี่ต่าง ๆ ด้วย ซึ่งแสดงค่าไว้ที่ตารางที่ ๗.49